

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Imidlertid er det foreliggende forslag i den nuværende situation et godt forhandlingsgrundlag, og jeg tilsiger på mit partis vegne en velvillig behandling.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. januar, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Stæhr Johansen.*
- 3) *Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Stæhr Johansen.*
- 4) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til lov om byggeri med offentlig støtte.

Mødet hævet kl. 15⁵⁰.

39. møde.

Torsdag den 13. januar kl. 13.

Formanden: Det er meddelt mig, at *Rasting* med stedfortræder *Reedtz-Thott* ønsker at udtræde af det udenrigspolitiske nævn.

Jeg udbeder mig tingets samtykke til allerede i indeværende møde at lade foretage valg af et nyt medlem med stedfortræder. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Valg af 1 medlem og 1 stedfortræder til det udenrigspolitiske nævn.

Valgt blev: *Kristen Amby* med stedfortræder *Rasting*.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Viola Nørlov* til justitsministeren.

Agter justitsministeren at fremsætte lovforslag om slagtelov i indeværende folketingsår?

Viola Nørlov: I august 1953 udsendte den daværende justitsminister en bekendtgørelse, ifølge hvilken det var forbudt at aflive dyr uden forudgående bedøvning, en bekendtgørelse, som jeg og mange med mig hilste med glæde. Men i juni 1954 blev der givet dispensation, således at schächtning blev tilladt. Jeg synes, det er et tilbageskridt, og at det rigtige ville være, at vi fik en slagtelov, hvorfra der ikke kunne dispenseres.

Efter at have anmeldt mit spørgsmål her i tinget har jeg modtaget breve fra mange mennesker, der varmt takker, fordi jeg rejser spørgsmålet om en slagtelov, og modsat har jeg fra tilhængere af schächtning modtaget et helt memorandum om denne slagtemetode. Heri hævdes det, at hvor i verden spørgsmålet om forbud mod schächtning har været rejst, har det været rejst af mennesker, der gjorde det i dyrevenlighedens navn, medens de i virkeligheden ønskede at krænke menneskerettighederne, idet man ved schächtningsforbudet ville afskære en gruppe af medborgere fra at dyrke deres religion. Hertil vil jeg gerne bemærke, at jeg, der ikke selv tilhører noget trossamfund, har respekt for andre menneskers tro, men jeg kan ikke med min bedste vilje se, at man ved at lave en slagtelov kan genere den jødiske religion, da — mig bekendt — intet i den forbyder dens tilhængere at undlade at spise kød; tusinder af mennesker i verden spiser aldrig kød, ikke fordi de ikke gerne vil, men simpelthen fordi de ikke har råd til det. Hvor meget lettere må det da ikke være for troende mennesker at lade være med at spise kød, når deres religiøse opfattelse forbyder det? Hvis man bare ad anden vej får dækket sit behov for æggehvideoffer, er der intet sundhedsfarligt i at undvære kød; det kan højst blive et spørgsmål om omlægning af spisevanerne.

I det memorandum, jeg har modtaget, siges desuden, at videnskabsmænd har på-